

CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na igrexa)

3-4 de febreiro do 2024

V ORDINARIO B

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA,
CON RESPONSABILIDADE COIDADORA ANTE A COVID-19
E SEMPRE SEMENTANDO PAZ

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDE DE BENVIDA

♪ n° 3 *Unha xuntanza de amor*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe. Facémolo no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

Escoitaremos na lectura de hoxe dicir a San Paulo: “Pobre de min se non evanxelizo”. Que nos quere dicir? Evanxelizar é facer realidade cada día a Boa Nova que nos trouxo Xesús e que contemplamos no Evanxeo.

E hoxe vemos coma Xesús está atento ás necesidades dos que se atopan con El. Primeiro a sogra de Pedro e logo todos aqueles enfermos que se amoreaban ao seu arredor para que os axudara.

Así é como temos que evanxelizar nós: estar atentos, acompañar, coidar, agarrimar a todos os que nos atopamos cada día. Moitas veces a mellor forma de mostrar a presenza de Xesús no medio de nós (evanxelizar) é facernos presentes e escoitar as persoas que sofren por calquera causa.

Canto ben podemos facer ao mimarnos a nós mesmos?. Non hai nada mellor para mimar aos demais.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante *A presenza de Xesús no medio de nós faise realidade cando somos capaces de estar a beira de quen precisa unha man. Pero, moitas veces, a comodidade e o egoísmo fan que soamente pensemos en nós mesmos. Por iso, agora é o momento de recoñecelo, pedir perdón e comprometernos porque podemos facelo mellor:*

Monitor/a

➤ **Comprometémonos a vivir sendo responsables na tarefa de coidarnos para coidar dos demais como facía Xesús?**

SI COMPROMETÉMONOS

➤ **Comprometémonos a abrir os ollos á realidade de tantos homes e mulleres que teñen que vivir en situacións miserentas, sen futuro e sen dignidade?**

SI COMPROMETÉMONOS

➤ **Comprometémonos a poñer da nosa parte todo o que estea nas nosas mans achegándonos, compartindo e axudando a erguer a quen se sente afundido?**

SI COMPROMETÉMONOS

Celebrante: *Deus agarimoso ten piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida, e dos que se senten marxidados por calquera causa, a todos nos concede o perdón e nos leva á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración comprometéndonos a ser a voz dos necesitados, dos enfermos, dos marxidados, dos que non contan para ninguén. Hoxe sómolo coa familia de Calvos que fai uns días enterrou ao seu fillo con apenas 30 anos.*
(silenzo)

Celebrante:

Deus, Noso Pai, garda con amor á túa familia, pois na túa graza está toda a nosa esperanza. Acóllenos sempre nas túas mans protectoras e concédenos vivir ofrecendo sempre aos demais o mellor de nós mesmos. Así o fixo Xesús, e por El, pedímoscho a Ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *Na primeira lectura San Paulo dinos que todo o que fai é polo Evanxeo e por iso está cos máis febles da sociedade.*

Xunto a Xesús sempre atopamos aos máis pobres e necesitados. El acólleos e trata de sandar as súas doenzas e preocupacións. El transmítelles paz e esperanza. Facer vivo o Evanxeo é actuar así. Escoitemos e fagámonos nós cribles.

LECTURA DA PRIMEIRA CARTA DE SAN PAULO AOS CORINTIOS

Irmáns e irmás:

Porque o mero feito de predicar o Evanxeo non é para min gloria ningunha: é unha necesidade que teño enriba de min. ¡Pobre de min se non predico o Evanxeo! Pois así: se fago isto polo meu gusto, xa teño premio; pero, se o fago a contragusto, é un simple cargo que estou obrigado a administrar. Onde está, logo, o meu premio? - En que, cando predico o Evanxeo, fágoo gratuitamente, renunciando aos dereitos que este Evanxeo me confire.

Pois, sendo como son libre con respecto a todos, de todos me fixen escravo para gañar os máis posibles.

Cos débiles fíxenme débil, para gañar os débiles. Fíxenme todo con todos, para salvar algúns a toda costa. Todo o fago polo Evanxeo, para ter algunha parte nel.

Palabra do Señor

🎵 **nº 50 Na tardiña baixa da vida**

SALMO

(*en pé*) Leccionar II B páx 183 Mc 1, 29-39 EVANXEO

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MARCOS

Daquela, despois de saír da sinagoga, Xesús foi á casa de Simón e mais de Andrés, con Santiago e Xoán. A sogra de Simón estaba na cama con febre, e axiña lle faláron dela. E achegándose, colleuna pola man e ergueuna; desapareceulle a febre e púxose a servilos.

Chegada a tardiña, xa de sol posto, leváronlle todos os enfermos e endemoñados; a vila enteira amoreouse na porta. E sandou a moitos enfermos de varias doenzas e botou moitos demoños. Pero aos demoños non os deixaba falar, porque o coñecían ben.

Erguéndose moi cedo, aínda de noite, saíu para un lugar arredado, onde se puxo a orar. Simón e máis os seus compañeiros fórono seguindo, e cando o atoparon, dixéronlle:

- Todos te andan a buscar.

El respondeu:

- Vaíamos a outro sitio, ás aldeas veciñas, para predicarmos tamén alí, que para isto vin.

E foi predicando polas sinagogas de Galilea.

Palabra do Señor

(**sentad@s**) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

Unhas palabras a xeito de homilía para pensar en silencio

O evanxeo que vimos de escoitar é ocasión para pararnos un pouco e ver como é un día na vida de Xesús.

Temos claro como vive, a que e a quen adica o seu tempo, que é importante para el, con que actitudes anda pola vida, ...

Podemos pararnos a enumerar, como son os nosos días? A que nos dedicamos? A quen damos prioridade? Para que non nos chega o tempo? Que e a quen esquecemos?, etc.

É tarefa nosa facer da terra ese fogar atento que lle ofrezca agarimo a todas as persoas que como a sogra de Pedro están necesitadas dunha cama. Non son poucas.

(en pé) PROFESIÓN DA FE

Celebrante: *Neste encontro parroquial, Señor, queremos ser coherentes na fe e na vida imitando a Xesús, achegándonos a que ten algunha necesidade para ofrecerlle o mellor de nós mesmos. Por iso proclamamos a fe que compartimos. Dicimos*

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Monitor/a:

Credes en Deus Pai e Nai, creador do ceo e máis da terra, que pon nas nosas mans o facer do mundo casa común, e fogar acolledor para todas as xentes?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes en Xesús, o noso irmán, que viviu nesta terra estando á beira das persoas necesitadas, que se achegou aos enfermos dándolles o mellor de si mesmo?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes no Espírito Santo que nos alenta para dar resposta ao Señor co noso bo facer de cada día doéndonos a vida maltratada de tantas e tantas persoas?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes na igrexa, comunidade na que todos compartimos e que só será crible na coherencia entre o que se di e o que se fai, doéndonos a falta de paz que se vive en Palestina e Israel, e en tantos outros lugares?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Oremos a Deus Pai, e con el acheguémonos aos demais coa mesma forza coa que Xesús se achegaba a maiores, a enfermos, a quen se sentía só.*

Oremos dicindo:

SEÑOR, PÓMONOS NAS TÚAS MANS

Monitor/a

- ✓ Recemos por todas as persoas enfermas da nosa parroquia, tan queridos por Xesús. Non nos queremos esquecer deles. Oremos
- ✓ Recemos por toda a xente que nas casas e nos hospitais atenden aos enfermos, e recemos tamén por organizacións que traballan por erradicar enfermidades curables nos países do terceiro mundo. Oremos
- ✓ Lembrando a sogra de Pedro do evanxeo de hoxe, recemos polas persoas maiores que se senten soas, polas que non atopan a ninguén que as escoite. Oremos
- ✓ Pensando na vida de hoxe, recemos para facer crible a paz que nace da xustiza, para que no respecto por cada vida se vaia facendo mellor nas terras onde reina a violencia. Oremos

Celebrante: *Atopamos, Pai, un bo exemplo no teu Fillo. Escoita Ti, coma sempre, as oracións axudándonos a ser cribles coma Cristo noso Señor. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Os feitos dan credibilidade ás palabras coas que Xesús ensina. El dá unha man, El reza, El pregoa o Evanxeo.*

Agora nós rezamos o aprendido con Xesús, e ofrecemos as nosas mans para facer ben dicindo:

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante *Xesús acollía e transmitía paz e esperanza a todos, por iso agora coas nosas mans tendidas uns para os outros facemos o que El nos propón. Así o xesto da paz di moito e ben de nós, e así ímonos facéndonos os seus cómplices. Deámonos a paz.*

🎵 **nº 36 Fagamos a paz irmáns**

COMUÑÓN

Celebrante: *Os primeiros discípulos compartiron con Xesús a mesa, a conversa e a tenrura coa que se achegaba para facelo ben á beira dos enfermos.*

Hoxe nós damos resposta tratando de mellorar o exemplo da nosa vida cristiá.

Ditosos nós que hoxe somos acollidos e convidados a este pan do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

🎵 n° 43 *Non vou só*

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor Noso Pai, seguros da túa bondade ti fixeches que compartísemos esta celebración de vida e de fe, fai que vivamos o exemplo de Cristo, e teñamos a alegría de, coma El, darmos froitos para mellorar a vida dos demais e a nosa.

Pedímoscho por Cristo noso irmán, a Ti que vives e reinas con nós por sempre eternamente. Amén.

Xesús convidanos a que nos fiemos de Deus, porque El é o Deus da VIDA que confía en nós, nas nosas palabras e nos nosos feitos.

A comunidade na que hoxe compartimos faise viva e crible nos feitos de cada día porque non nos quedamos coas mans nos bolsillos mirando para outro lado. Estamos a facelo ben e queremos que esta sexa unha semana de proveito na nosa parroquia de

Avísase das misas (ver folla do mes)

Que teñamos un bo día, unha boa semana, e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén

Podémonos ir en paz

“Pobre de min se non predico o Evanxeo”

Palabras de hoxe na carta de San Paulo aos corintios.

*Fagamos as cousas ben
para que o Señor nos recoñeza nos nosos feitos.*